İncil Öğretiyor Serisi

Yakup Mektubu üzerine kişisel çalışma notları

Yaşayan Bir İman

Yaşayan Bir İman

Yakup Mektubu üzerine
kişisel çalışma notları

Multi-Language Productions
Bringing the Word to the World

Original text produced by the Institutional Ministries Committee of the Commission on Special Ministries of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod

Copyright © 2003
Copyright © 2017 Turkish edition

Text adapted by Multi-Language Productions of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod

Printed in 2005

All cover and black and white illustrations are the work of Glenn Myers. Rights to Glenn Myers' illustrations reserved by Northwestern Publishing House.

Scripture taken from the Holy Bible, New International Reader's Version.
Copyright © 1996, 1998 by International Bible Society. Used by permission of the International Bible Society.

Level 1, Book 14

İçindekiler

Giriş 1

Yakup Mektubu 3

Bölüm 1:
İman Nedir? 11

Bölüm 2:
Günaha Karşı Nasıl
Mücadele Ederiz? 23

Bölüm 3:
Diline Hakim Ol! 37

Bölüm 4:
Önce Diğer İnsanları Düşünün! 49

Bölüm 5:
Öyleyse Tanrı Vardır 65

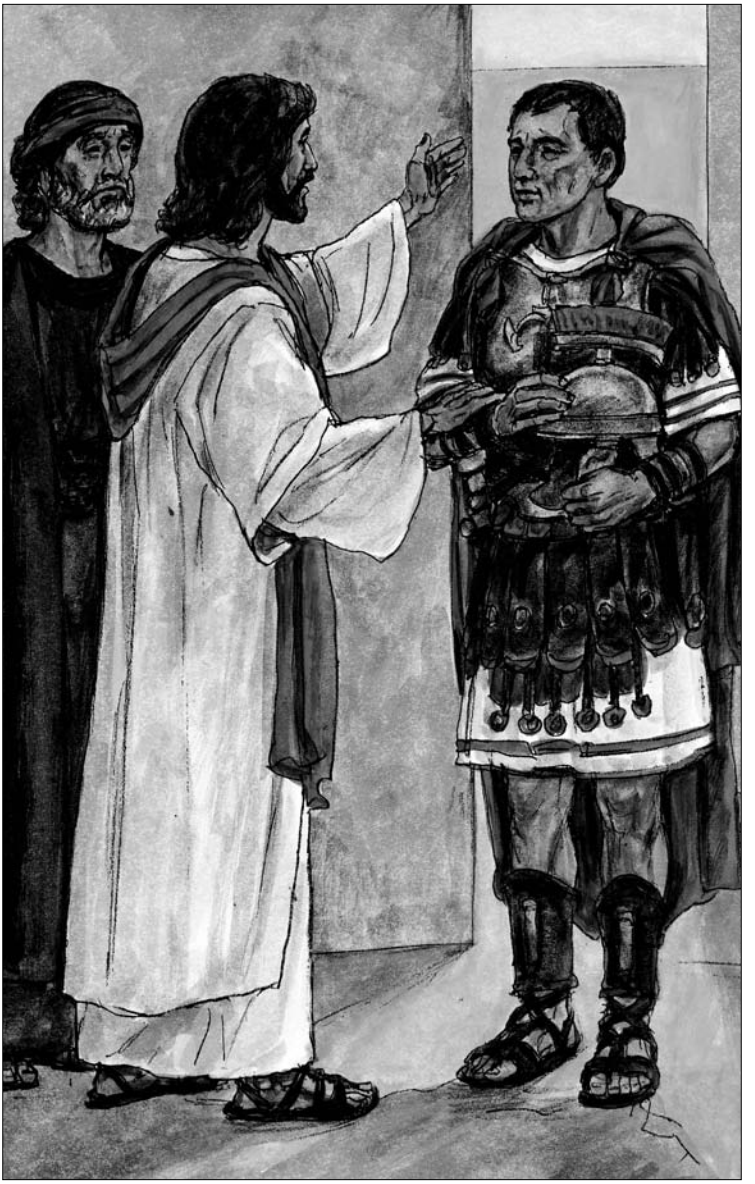

Giriş

Bu kitap Hristiyan olduktan sonra yaşamınızı nasıl sürdüreceğiniz konusunda bilgi vermektedir. Kitap, Yakup adlı bir kişi tarafından Kutsal Kitap'ta Yeni Antlaşma'ya dayalı olarak yazılmıştır. Yakup'un bildiri ve öğretişleri tüm zamanlar için geçerlidir. Sözleri, yaklaşık iki bin yıl önce bunları yazarken olduğu gibi bugün de insanlara yardımcı olmaktadır.

Beş bölümün her biri, yıldız (*) işareti ile belirlenmiş bir hedef listesi ile başlamaktadır. Bu hedefler, sizin her bölümde ne öğreneceğinizi belirtmektedir.

Bir Hristiyan olarak nasıl düşüneceğiniz, nasıl konuşacağınız ve nasıl işleyeceğiniz hakkında daha iyi öğrenmeniz için Tanrı size yardım etsin.

Mesih İsa, Romalı bir askerin imanı hakkında konuşuyor.

Yakup Mektubu

Bölüm 1

1 Tanrı'nın ve Rab İsa Mesih'in kulu ben Yakup,
dağılmış olan on iki oymağa selam ederim.
2 Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze
geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın. 3 Çünkü
bilirsiniz ki, imanınızın sınanması dayanma gücünü
yaratır. 4 Dayanma gücü de, hiçbir eksiği olmayan,
olgun, yetkin kişiler olmanız için tam bir etkinliğe erişsin.
5 İçinizden birinin bilgelikte eksiği varsa, herkese
cömertçe, azarlamadan veren Tanrı'dan istesin;
kendisine verilecektir. 6 Yalnız hiç kuşku duymadan,
imanla istesin. Çünkü kuşku duyan kişi rüzgarın
sürükleyip savurduğu deniz dalgasına benzer. 7-8 Her
bakımdan değişken, kararsız olan kişi Rab'den bir şey
alacağını ummasın.
9-10 Düşkün olan kardeş kendi yüksekliğiyle, zengin
olansa kendi düşkünlüğüyle övünsün. Çünkü zengin kişi

kır çiçeği gibi solup gidecek. 11 Güneş yakıcı sıcağıyla
doğar ve otu kurutur. Otun çiçeği düşer, görünüşünün
güzelliği yok olur. Zengin de bunun gibi kendi uğraşları
içinde kaybolup gidecektir.
12 Ne mutlu denemeye dayanan kişiye! Denemeden
başarıyla çıktığı zaman Rab'bin kendisini sevenlere
vaat ettiği yaşam tacını alacaktır. 13 Ayartılan kişi, "Tanrı
beni ayartıyor" demesin. Çünkü Tanrı kötülükle
ayartılamadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz. 14
Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır.
15 Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah
olgunlaşınca da ölüm getirir.
16 Sevgili kardeşlerim, aldanmayın! 17 Her nimet, her
mükemmel armağan yukarıdan, kendisinde değişkenlik
ya da döneklik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan
gelir. 18 O, yarattıklarının bir anlamda ilk meyveleri
olmamız için bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin
bildirisiyle yaşama kavuşturdu.
19 Sevgili kardeşlerim, şunu aklınızda tutun: Herkes
dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş, öfkelenmekte de
yavaş olsun. 20 Çünkü insanın öfkesi Tanrı'nın istediği
doğruluğu sağlamaz. 21 Bunun için, her türlü pisliği ve
her tarafa yayılmış olan kötülüğü üstünüzden sıyırıp
atarak, içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan
sözü alçakgönüllülükle kabul edin.
22 Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün
uygulayıcıları da olun. Yoksa kendinizi aldatmış
olursunuz.
23 Çünkü sözün dinleyicisi olup da uygulayıcısı olmayan
kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan kişiye benzer. 24
Kendini görür, sonra gider ve nasıl bir kişi olduğunu
hemen unutur.
25 Oysa mükemmel yasaya, özgürlük yasasına yakından
bakıp ona bağlı kalan, unutkan dinleyici değil de etkin
uygulayıcı olan kişi, yaptıklarıyla mutlu olacaktır.
26 Dindar olduğunu sanıp da dilini dizginlemeyen kişi
kendini aldatır. Böylesinin dindarlığı boştur. 27 Baba

Tanrı'nın gözünde temiz ve kusursuz dindarlık, kişinin sıkıntı çeken öksüzler ve dullarla ilgilenmesi ve kendini dünyanın lekelemesinden korumasıdır.

Bölüm 2

2 Kardeşlerim, yüce Rabbimiz İsa Mesih'e iman
edenler olarak insanlar arasında ayrım yapmayın. [2-4]
Toplandığınız yere altın yüzüklü, şık giyimli bir adamla
kirli giysiler içinde yoksul bir adam geldiğinde, şık
giyimliye ilgiyle, "Sen şuraya, iyi yere otur", yoksula da,
"Sen orada dur" ya da "Ayaklarımın dibine otur"
derseniz, aranızda ayrım yapmış, kötü düşünceli
yargıçlar gibi davranmış olmuyor musunuz? [5] Dinleyin,
sevgili kardeşlerim: Tanrı, bu dünyada yoksul olanları
imanda zenginleşmek ve kendisini sevenlere vaat ettiği
egemenliğin mirasçıları olmak üzere seçmedi mi? [6] Ama
siz yoksulun onurunu kırdınız. Sizi sömüren zenginler
değil mi? Sizi mahkemelere sürükleyen onlar değil mi? [7]
Ait olduğunuz Kişi'nin yüce adına küfreden onlar değil
mi?

[8] "Komşunu kendin gibi seveceksin" diyen Kutsal
Yazı'ya uyarak Kralımız Tanrı'nın Yasası'nı gerçekten
yerine getiriyorsanız, iyi ediyorsunuz. [9] Ama insanlar
arasında ayrım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz;
Yasa tarafından, Yasa'yı çiğnemekten suçlu
bulunursunuz. [10] Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine
getirse de tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya
karşı suçlu olur. [11] Nitekim "Zina etmeyeceksin" diyen,
aynı zamanda "Adam öldürmeyeceksin" demiştir. Zina
etmez, ama adam öldürürsen, Yasa'yı yine de çiğnemiş
olursun. [12] Özgürlük Yasası'yla yargılanacak olanlar gibi
konuşup davranın. [13] Çünkü yargı merhamet
göstermeyene karşı merhametsizdir. Merhamet yargıya
galip gelir.

[14] Kardeşlerim, bir kimse iyi eylemleri yokken imanı
olduğunu söylerse, bu neye yarar? Böylesi bir iman onu

kurtarabilir mi? 15-16 Bir erkek ya da kız kardeş çıplak ve
günlük yiyecekten yoksunken, içinizden biri ona,
“Esenlikle git, ısınmanı, doymanı dilerim” der, ama
bedenin gereksindiklerini vermezse, bu neye yarar? 17
Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür.
18 Ama biri şöyle diyebilir: “Senin imanın var,
benimse eylemlerim.” Eylemlerin olmadan sen bana
imanını göster, ben de sana imanımı eylemlerimle
göstereyim. 19 Sen Tanrı’nın bir olduğuna inanıyorsun,
iyi ediyorsun. Cinler bile buna inanıyor ve titriyorlar! 20
Ey akılsız adam, eylem olmadan imanın yararsız
olduğuna kanıt mı istiyorsun?
21 Atamız İbrahim, oğlu İshak’ı sunağın üzerinde
Tanrı’ya adama eylemiyle aklanmadı mı? 22 Görüyorsun,
onun imanı eylemleriyle birlikte etkindi; imanı
eylemleriyle tamamlandı.
23 Böylelikle, “İbrahim Tanrı’ya iman etti, böylece
aklanmış sayıldı” diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu.
İbrahim’e de Tanrı’nın dostu dendi. 24 Görüyorsunuz,
insan yalnız imanla değil, eylemle de aklanır. 25 Aynı
biçimde, ulakları konuk edip değişik bir yoldan geri
gönderen fahişe Rahav da bu eylemiyle aklanmadı mı?
26 Ruhsuz beden nasıl ölüyse, eylemsiz iman da ölüdür.

Bölüm 3

3 Kardeşlerim, biz öğretmenlerin daha titiz bir
yargılamadan geçeceğini biliyorsunuz; bu nedenle
çoğunuz öğretmen olmayın. 2 Çünkü hepimiz çok hata
yaparız. Sözleriyle hata yapmayan kimse, bütün
bedenini de dizginleyebilen yetkin bir kişidir. 3 Bize
boyun eğmeleri için atların ağzına gem vururuz, böylece
bütün bedenlerini yönlendiririz. 4 Düşünün, gemiler de o
kadar büyük olduğu, güçlü rüzgarlar tarafından
sürüklendiği halde, dümencinin gönlü nereye isterse
küçücük bir dümenle o yöne çevrilirler.
5 Bunun gibi, dil de bedenin küçük bir üyesidir, ama

büyük işlerle övünür.

Düşünün, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir. [6] Dil de bir ateş, bedenimizin üyeleri arasında bir kötülük dünyasıdır. Bütün varlığımızı kirletir. Cehennemden alevlenmiş olarak yaşamımızın gidişini alevlendirir. [7] İnsan soyu, her tür yabanıl hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir. [8] Ama dili hiçbir insan evcilleştiremez. Dil öldürücü zehirle dolu, dinmeyen bir kötülüktür. [9] Dilimizle Rab'bi, Baba'yı överiz. Yine dilimizle Tanrı'ya benzer yaratılmış insana söveriz. [10] Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı. [11] Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı? [12] Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun gibi, tuzlu su kaynağı tatlı su veremez.

[13] Aranızda bilge ve anlayışlı olan kim? Olumlu yaşayışıyla, bilgelikten doğan alçakgönüllülükle iyi eylemlerini göstersin. [14] Ama yüreğinizde kin, kıskançlık, bencillik varsa övünmeyin, gerçeği yadsımayın. [15] Böylesi "bilgelik" gökten inen değil, dünyadan, insan doğasından, cinlerden gelen bilgeliktir. [16] Çünkü nerede kıskançlık, bencillik varsa, orada karışıklık ve her tür kötülük vardır. [17] Ama gökten inen bilgelik her şeyden önce paktır, sonra barışçıldır, yumuşaktır, uysaldır. Merhamet ve iyi meyvelerle doludur. Kayırıcılığı, ikiyüzlülüğü yoktur. [18] Barış içinde eken barış yapıcıları doğruluk ürününü biçerler.

Bölüm 4

4 Aranızdaki kavgaların, çekişmelerin kaynağı nedir? Bedeninizin üyelerinde savaşan tutkularınız değil mi? [2] Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam öldürüyorsunuz. Kıskanıyorsunuz, isteğinize erişemeyince çekişip kavga ediyorsunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Tanrı'dan dilemiyorsunuz. [3]

Dilediğiniz zaman da dileğinize kavuşamıyorsunuz.
Çünkü kötü amaçla, tutkularınız uğruna kullanmak için
diliyorsunuz. 4 Ey vefasızlar, dünyayla dostluğun
Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz?
Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman
eder.
5 Sizce Kutsal Yazı boş yere mi şöyle diyor: "Tanrı
içimize koyduğu ruhu kıskançlık derecesinde özler." 6
Yine de bize daha çok lütfeder. Bu nedenle Yazı şöyle
diyor:

"Tanrı kibirlilere karşıdır,
Ama alçakgönüllülere lütfeder."

7 Bunun için Tanrı'ya bağımlı olun. İblis'e karşı
direnin, sizden kaçacaktır. 8 Tanrı'ya yaklaşın, O da size
yaklaşacaktır. Ey günahkârlar, ellerinizi günahtan
temizleyin. Ey kararsızlar, yüreklerinizi paklayın. 9
Kederlenin, yas tutup ağlayın. Gülüşünüz yasa,
sevinciniz üzüntüye dönüşsün.
10 Rab'bin önünde kendinizi alçaltın, sizi yüceltecektir.
11 Kardeşlerim, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren
ya da yargılayan kişi, Yasa'yı yermiş ve yargılamış olur.
Yasa'yı yargılarsan, Yasa'nın uygulayıcısı değil,
yargılayıcısı olursun. 12 Oysa tek Yasa koyucu, tek
Yargıç vardır; kurtarmaya da mahvetmeye de gücü
yeten O'dur. Ya komşusunu yargılayan sen, kim
oluyorsun?
13-14 Dinleyin şimdi, "Bugün ya da yarın filan kente
gideceğiz, orada bir yıl kalıp ticaret yapacak, para
kazanacağız" diyen sizler, yarın ne olacağını
bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa süre görünen,
sonra yitip giden buğu gibisiniz. 15 Bunun yerine, "Rab
dilerse yaşayacak, şunu şunu yapacağız" demelisiniz. 16
Ne var ki, şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu
tür övünmelerin hepsi kötüdür. 17 Bu nedenle, yapılması
gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, günah işlemiş olur.

Bölüm 5

5 Dinleyin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek
felaketlerden ötürü feryat edip ağlayın. [2] Servetiniz
çürümüş, giysinizi güve yemiştir. [3] Altınlarınız,
gümüşleriniz pas tutmuştur. Onların pası size karşı
tanıklık edecek, etinizi ateş gibi yiyecek. Bu son çağda
servetinize servet kattınız. [4] İşte, ekinlerinizi biçen
işçilerin haksızca alıkoyduğunuz ücretleri size karşı
haykırıyor. Orakçıların feryadı Her Şeye Egemen
Rab'bin kulağına erişti. [5] Yeryüzünde zevk ve bolluk
içinde yaşadınız. Boğazlanacağınız gün için kendinizi
besiye çektiniz. [6] Size karşı koymayan doğru kişiyi
yargılayıp öldürdünüz.

[7] Öyleyse kardeşler, Rab'bin gelişine dek sabredin.
Bakın, çiftçi ilk ve son yağmurları alıncaya dek toprağın
değerli ürününü nasıl sabırla bekliyor! [8] Siz de sabredin.
Yüreklerinizi güçlendirin. Çünkü Rab'bin gelişi yakındır. [9]
Kardeşler, yargılanmamak için birbirinize karşı
homurdanmayın. İşte, Yargıç kapının önünde duruyor. [10]
Kardeşler, Rab'bin adıyla konuşmuş olan peygamberleri
sıkıntılarda sabır örneği olarak alın. [11] Sıkıntıya
dayanmış olanları mutlu sayarız. Eyüp'ün nasıl
dayandığını duydunuz. Rab'bin en sonunda onun için
neler yaptığını bilirsiniz. Rab çok şefkatli ve
merhametlidir.

[12] Kardeşlerim, öncelikle şunu söyleyeyim: Ne gök
üzerine, ne yer üzerine, ne de başka bir şey üzerine ant
için. "Evet" iniz evet, "hayır" ınız hayır olsun ki, yargıya
uğramayasınız.

[13] İçinizden biri sıkıntıda mı, dua etsin. Sevinçli mi,
ilahi söylesin. [14] İçinizden biri hasta mı, kilisenin
ihtiyarlarını çağırtsın; Rab'bin adıyla üzerine yağ sürüp
onun için dua etsinler. [15] İmanla edilen dua hastayı
iyileştirecek ve Rab onu ayağa kaldıracaktır. Eğer hasta
günah işlemişse, günahları bağışlanacaktır. [16] Bu
nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf
edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin yalvarışı

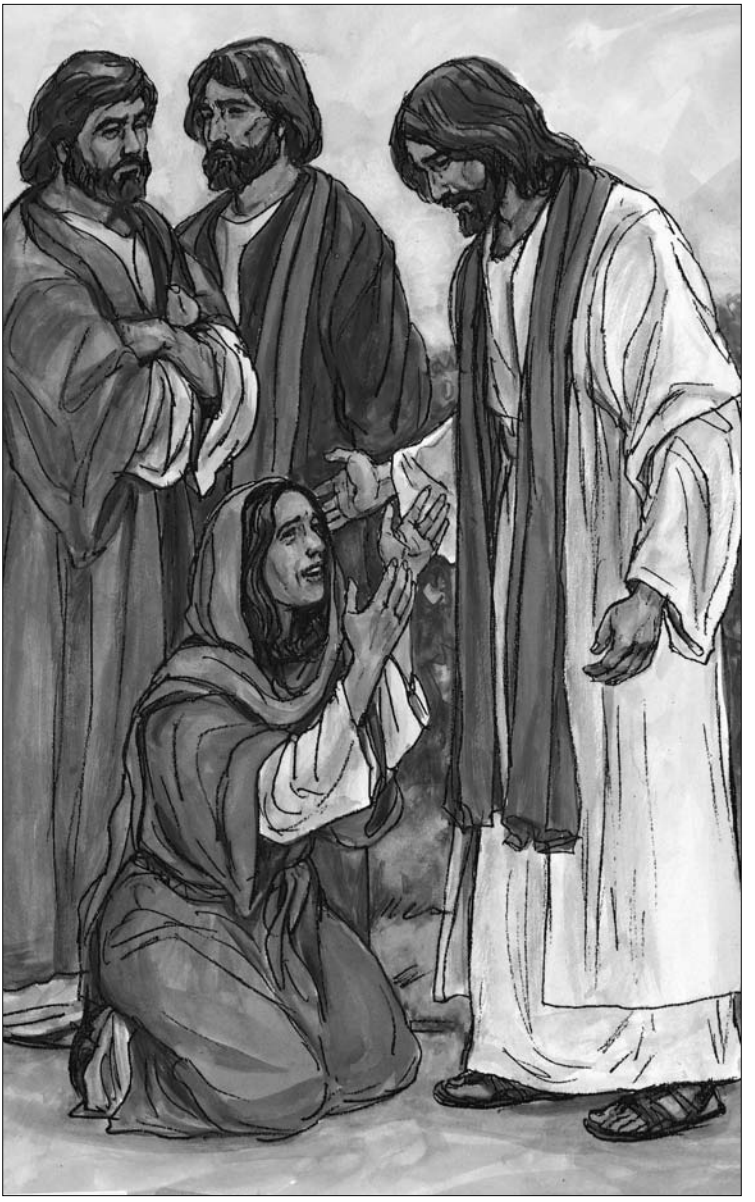
çok güçlü ve etkilidir. 17 İlyas da tıpkı bizim gibi insandı.
Yağmur yağmaması için gayretle dua etti; üç yıl altı ay
ülkeye yağmur yağmadı. 18 Yeniden dua etti; gök
yağmurunu, toprak da ürününü verdi.
19-20 Kardeşlerim, içinizden biri gerçeğin yolundan
sapar da başka biri onu yine gerçeğe döndürürse, bilsin
ki, günahkârı sapık yolundan döndüren, ölümden bir
can kurtarmış, bir sürü günahı örtmüş olur.

Bölüm – I

İman Nedir?

Yakup kitabını okuduğunuzda, dikkatinizi çekecek ilk şey onun bir vaiz gibi konuşmadığıdır. Zaman zaman bir çok önemli sözler sarf etmektedir. Fakat genellikle yakınınızdaki bir komşu gibi konuşmaktadır. Siz onu tanıyor musunuz? O, dünyanın nasıl işlediğini ve işlerin nasıl daha iyi olabileceğini bilen bir kişidir.

Mesih İsa, Kenan diyarından bir kadındaki imanı görür.

Bu, Yakup'u Hristiyan imanı hakkında birkaç şey açıklamak için gerçekten doğru bir adam yapmaktadır. O, iman hakkında bir şiir yazmaya çalışıyor gibi konuşmamaktadır. O, gerçekten yaşamın neye benzediğini açıklamaktadır. Bu bölümde Yakup'un, Hristiyan imanı hakkında ne söylediğini ele alacağız. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* İmana sahip olduğunuzu kanıtlayan şeyin ne olduğuna;
* Yaşayan bir iman ile ölü bir iman arasındaki farkın ne olduğuna.

Yakup kimdir, bu kitabı kim yazmaktadır? Bunu söylemek zordur. Kutsal Kitap'ta, İsa'nın yaşam öyküsünü okursanız, İsa'nın karşılaştığı tüm kişilerin "Yakup" olduğunu düşünebilirsiniz. Kardeşlerinden birisi ile birlikte havarilerinden ikisinin adı Yakup'tur. Yakup o dönemde ismi yaygın şekilde kullanılmaktaydı.

Bizim bahsettiğimiz Yakup, Yeni Antlaşma'da Yakup bölümünün yazarı sadece şöyle demektedir, "Ben, Yakup, bu mektubu

yazmaktayım. Tanrı'ya ve Rab İse Mesih'e hizmet etmekteyim." Bu, Yeni Antlaşma'daki hangi Yakup'tur? Tahmininiz, diğer kişilerin yaptığı gibi olacaktır. Fakat, hangi Yakup olursa olsun o, ahmakça şeyler veya boş sözler için fazla zamanı olmayan bir kişidir.

İnsanlar, Hristiyan imanına sahip olduklarında bile bir çok budalaca konuşabilmektedirler. Yakup, bu kitabın ikinci bölümünde bu türden bir imandan bahsetmektedir. Şöyle demektedir: "Kardeşlerim, bir kimse iyi eylemleri yok iken imanı olduğunu söylerse bu neye yarar? Böylesi bir iman onu kurtarabilir mi? (Yakup 2:14).

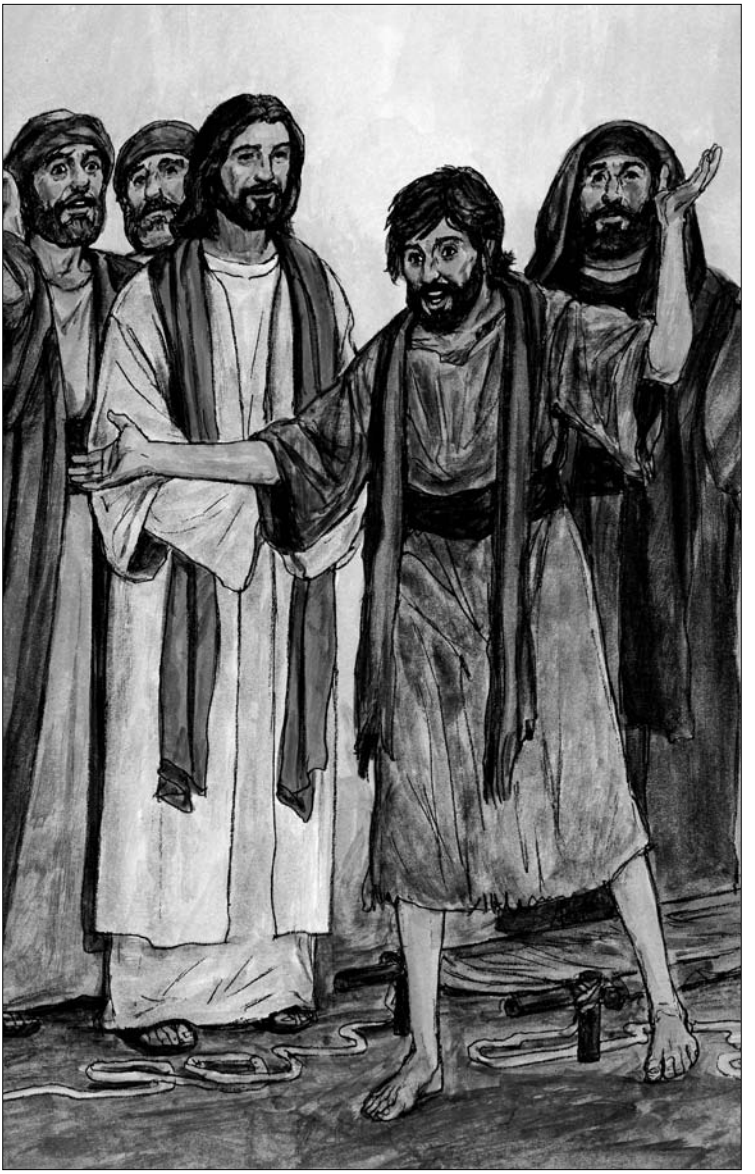
Yakup'un, iyi Hristiyanların nasıl oldukları konusunda bir çok insanı dinlemiş olduğunu düşünebilirsiniz. Böyle kimseleri etrafınızda görmüş ve duymuşsunuzdur. Her zaman, kendilerinin "İsa Mesih'le olan ilişkileri" hakkında konuşurlar. Fakat onların yaşamlarına bakınca Hristiyan olduklarını asla söyleyemezsiniz. Diğer insanlara küfreder ve lanet okurlar. Bunlar her zaman kötü huylu ve öfkeli insanlardır. Bunlar, başka bir kişiye iyi bir söz söyleyemezler ve

bolca sahip oldukları şeyleri diğer kişilerle asla paylaşmazlar.

Yakup, bu türden bir imanın bir kişiyi kurtaracağını düşünmemektedir. Ayrıca, bunun gerçek bir yaşayan iman olduğunu da düşünmemektedir. Söylemek istediğini göstermek için bir örnek vermektedir.

“(İmanda) bir erkek veya kız kardeşin çıplak ve günlük yiyecekten yoksun olduğunu düşünün. İçinizden birisi ona ‘Esenlikle git, ısınmanı, doymanı dilerim’ demiş olsaydı ya da bu kişilerin gerçekten ihtiyaç duydukları şeyler konusunda siz kendiniz hiçbir şey yapmamış olsaydınız, bunun ne yararı olurdu? Bu gerçek iman konusu için de böyledir. Böyle bir durum, bizim bir şeyler yapmamıza neden olmuyorsa, “bu iman ölüdür” (Yakup 2:15-17).

Başka bir ifade ile, herkese imanlı olduğunuzu söylemekte iseniz, bunu kanıtlamalısınız! Yaptığımız işler, sözlerden daha etkilidir. Yukarıdaki örnekte yer alan kişi, gerçekten

İsa, kötürüm bir adamı iyileştirir.

diğer kişinin ısınmasını ve doymasını istiyorsa, ona kendi giysisini ve yeterince yiyecek vermelidir! “Kendini sıcakta tut” diyerek oradan ayrılmak, sadece bir şeyi kanıtlamaktadır: konuşan kişi ona değer vermemiştir!

Gördüğünüz gibi, iman sadece ifade ettiğiniz sözlerden ibaret değildir. Bu, kalbinizdeki bir inançtan daha fazlasıdır. Eğer iman sadece ağzınız ile birlikte hareket eden bir inanç olsa idi, her hangi bir değeri olmazdı. Gerçek, diri Hristiyan imanı, sadece imanımız hakkında konuşmanın ötesinde iyi şeyler yapmamızı gerektirmektedir. “Eylemlerin olmadan sen bana imanını göster. Ben de sana imanımı eylemlerimle göstereyim” (Yakup 2:18).

— Yakup, “İmanım var” dediği halde iyi işleri olmayan kimsenin imanının boş olduğunu söylemiştir.

— Ölü iman yararlı işler yapmaz.

— İşler sözlerden daha yüksek seslidir (eylemler söz söylemekten daha etkindir).

— Hristiyanlar imanlarını iyi eylemlerle ifade ederler.

İman, sadece Kutsal Kitap'ta İsa'nın öyküsünü bilmekten daha ötede bir şeydir. Mesih'in yaşamı hakkında tüm sorulara cevap verebilir olunması, kurtaran imana sahip olunması ile aynı değere sahip değildir. Yakup, bu türden bir "imanla" övünen gururlu kimseleri sarsıp kendine getirmek için şunu söylemektedir: "Sen Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun. İyi ediyorsun! Cinler de buna inanıyor ve titriyorlar" (Yakup 2:19). İman, Kutsal Kitap'ta sadece neyin olduğunu bilmek değildir. Cinler de Kutsal Kitap'ta ne olduğunu biliyorlar, fakat bu burum onları bir şekilde iyi yapmaz. Gerçek yaşamdaki kurtaran iman sadece Mesih İsa konusunda bilgi edinmenizi sağlamaz fakat aynı zamanda sizin, bir Hristiyan'ın yapması gerektiği gibi hareket etmenizi sağlar.

"Ruhsuz beden nasıl ölü ise, eylemsiz iman da öyledir" (Yakup 2:26). Bu, Yakup'un size öğrettiği şeydir. Bir Hristiyan olduğunuzu

söylerseniz bu iyi bir şeydir. Bu sebepten nasıl yaşadığınıza bakarak, söylediğiniz gibi biri olup olmadığınızı görebiliriz. Her zaman iyi şeyler yapmak için çaba sarf ederseniz, size inanırız. Bunun tersi olan bir durumu ise, insanlar rahatlıkla fark edilebilir. Bir Hristiyan olduğunuzu söylerken iyi şeyler yapmıyorsanız sadece kendinizi kandırırsınız.

— İman, sadece Kutsal Kitap'ta Mesih hakkında yazılanları bilmek değildir.

— Kurtaran iman, bir Hristiyan'ın sözle ve eylemle olması gerektiği gibi yaşaması için etkin olan imandır.

— Bir Hristyan olduğunu söylediği halde hayatında iyi meyveler görülmeyen bir kimse kendisini aldatıyordur.

Sonuç olarak, Hristiyan imanı hakkında ne öğrendik? Biz kurtaracak olan yegane şeyin, Kurtarıcımız İsa'ya iman etmek olduğunu bilmekteyiz. İyi şeyler yapmak bizleri hiçbir surette kurtarmayacaktır. Bununla birlikte, bu

kurtaran imana sahip olduğumuzda, böyle bir iman bizde iyi şeyler yapma isteği oluşturacaktır. İmkanlar elverdiği ölçüde, Kutsal Kitap'ın yapmamızı istediği şeyleri yapacağız. Yardım edebildiğimiz insanlara yardımda bulunacağız. Diğer kişilerle kibar ve dostça konuşacağız. Tanrı'nın üzerimizde hüküm kıldığı yasa ve kurallara itaat edeceğiz. Komşularımızı kendimiz gibi seveceğiz. Hatta, düşmanlarımıza karşı bile iyi huylu davranacağız.

Bizleri kurtarması için iyi eylemlere veya iyi işlere bağlı değiliz. Bizler Mesih'e bağımlıyız. Tam anlamıyla iman etmenin gerektirdiği şey budur. Bu türden bir Hristiyan imanına sahip olduğumuzda iyi eylemler kendiliğinden gerçekleşecektir. İmanınız güçlendikçe, bunun gereği olarak daha fazla iyi şeyler yaparsınız. Fakat Yakup'un dediği gibi, eğer birisi imana sahip olduğunu söylerse ve her hangi bir iyi şey yapmak istemezse, onun imanı ölüdür.

— Bizleri kurtaracak tek şey Mesih İsa'ya iman etmektir.

— Kurtaran imana sahip olan kimselerin iyi eylemleri vardır.

— İmanımız güçlendikçe, iyi eylemlerde daha fazla etkin olmayı isteriz.

— İman ettiğini söyleyip de iyi eylemleri olmayan bir kimsenin imanı ölüdür.

Bölüm Özeti – 1

Bazı insanlar Hristiyan imanına sahip olduğunu ileri sürmektedir. Yakup ise bunu kanıtlamaları gerektiğini söylemektedir. İmana sahip olduğumuzu kanıtlamanın yolu, iyi eylemledir. Yakup, bunu bir örnek vererek göstermektedir. Yiyecek ve giyecek ihtiyacı olan birini gördüğünüzde ve ona ihtiyaçlarının karşılanması için dua edeceğinizi söylemek, gerçek imana uygun düşmez. Bu durumda söylemiş olduğunuz şeyi yapmamış olursunuz;

söylediğiniz şeyi amaç edinmemiş olursunuz. Bu kişiye ihtiyacı olan şeyleri biraz da olsa verebilmeniz gerekir. Benzer şekilde, bir Hristiyan imanına sahip olduğunuzu söyleyip, bir Hristiyan'ın yapması gerekenleri yapmaya çalışmıyorsanız imanınız gerçekten ölüdür.

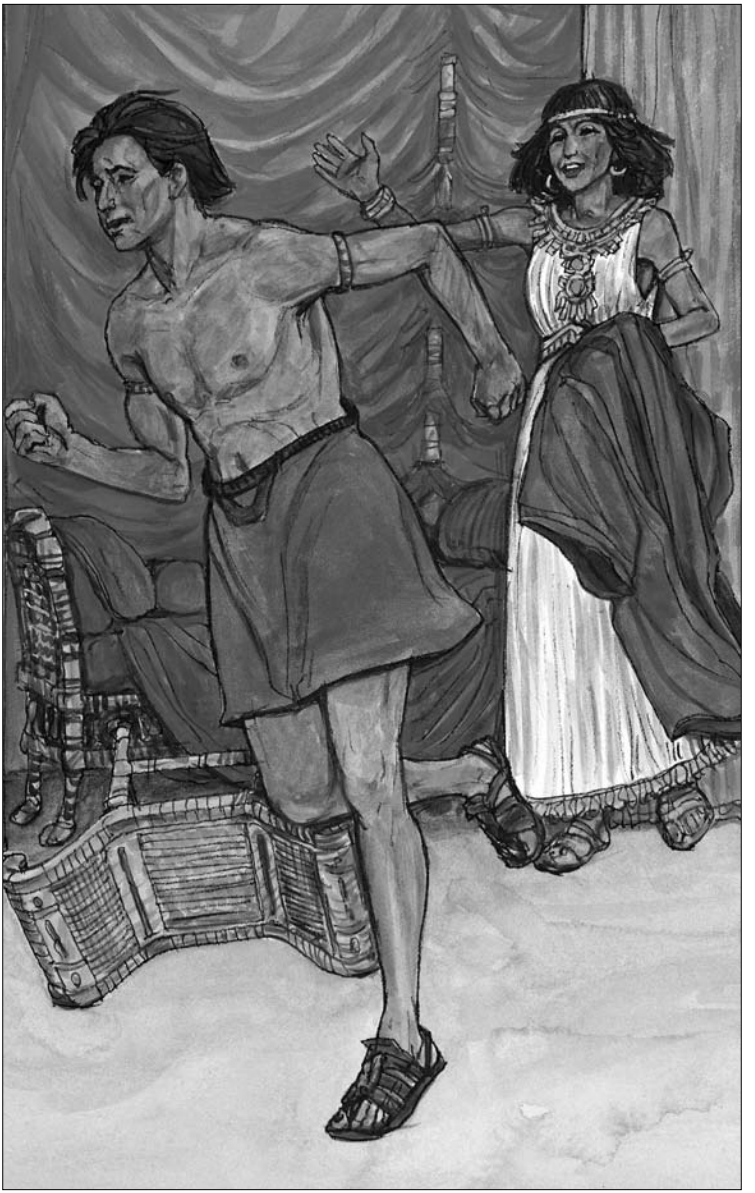
Hristiyan imanı sadece sözlerden ibaret değildir; İsa'yı tanımaktan daha fazlasıdır. Hristiyan imanı, sadece İsa'ya iman etmek değildir; diri iman, Kutsal Kitap'ın yapmamızı söylediği iyi şeyleri yapmayı istemektir. Bizleri kurtarması için iyi eylemlere bağlı değiliz. Bizi kurtaracak olan Mesih'teki imanımızdır. Fakat gerçek imana sahip olduğumuzda bu iman, Kutsal Kitap'ın bizlere söylediği iyi eylemleri yapmamız için bizi yönlendirecektir.

Bölüm – 2

Günaha Karşı Nasıl Mücadele Ederiz?

Böylece iyi işler olmaksızın iman ölüdür. Bunları bilmekle yaşam daha kolay olur muydu? Ne yazık ki, ortada günah ve ayartılma problemi mevcuttur. Bir Hristiyan, kendi imanını iyi ve doğru şeyler yaparak göstermek ister. Bununla birlikte hatalı olan şeyi yapmak için her zaman ayartılırız.

Yusuf, Potifar'ın eşi tarafından ayartılmaya çalışıldığında buna itibar etmedi.

Yakup günaha karşı mücadele için bu konuda yazmaktadır. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Günahın gerçekten ne kadar kötü olduğunu;
* Günaha karşı nasıl mücadele edileceğini.

İnsanların günah işlediğinde ve bir pastor ile konuşmak istediklerinde, bu insanların genelde işledikleri günahlar hakkında konuşmak istemediklerini size pekçok pastor söyleyecektir. Bunun yerine “Pastor, ben bir hata yaptım” veya “Pastor, ben anlık bir zayıflık gösterdim” diyeceklerdir.

Elçi Yakup bize gerçeği anlatmaktadır. Bir günahı, günah olarak adlandırmayı istemektedir. Böyle insanlar eğer bir kadın olsaydı ve evlilik dışı hamile kalsaydı; pastore “Her nasılsa ben bir hata yaptım. Hamile kaldım. Böyle olmasını istememiştim” diyeceklerdi.

Günah işlediğini kabul etmek istemediğinde, bir günahkarın genelde yapmış olduğu şey böyledir: “Bir an zayıflık gösterdim. Yapmamam gerekeni yapmadım zaten. Fakat ben bunu amaçlamamıştım. Bu, gerçekten benim hatam değildi!”

Yakup’un cevabı ise şu şekildedir: “Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır. Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir” (Yakup 1:14-15). Biz istemediğimiz zaman günah “tesadüfen gerçekleşmez” veya biz istemedikçe bir günaha sürüklenmeyiz. Günah sizin hatanızdır. Doğru olanı yapmaktan sizi uzak tutan şey kendi kötü arzularınız veya kötülük özlemlerinizdir.

Biz hepimiz bunun doğru olduğunu bilmekteyiz. Hiç kimse, kafanıza bir silah dayayarak sizi bir günah işlemeye zorlamamaktadır. Günahı siz işlersiniz, çünkü günahı siz istemektesiniz. Yapmayı istemediğiniz bir günahı işlemek için ayartılmak istemezsiniz, öyle değil mi? Masum

bir örnek verelim: İsa'nın çarmıhına tükürmekle ayartılmak ister miydiniz? Elbette hayır. Yapmayı istemediğiniz için bu, içine düşmeyeceğiniz bir ayartılmadır.

Fakat uyuşturucu almaya veya kullanmaya ne demeli? Veya eşcinsellik günahı? Veya çalma veya yalan söyleme veya adını söyleyeceğiniz diğer her hangi bir günaha ne demeli? İnsanlar kendileri istedikleri için bu günahları işlerler. İçlerinde günah işlemeyi isteyen bir istek veya arzu bulunmaktadır ve bu sebepten dolayı günah işlemektedirler.

Bu durumda, sorumluluğu görmezlikten gelmeye çalışmayın. Bunun gerçekleşmesine sebep olan şey sizin günahlı arzunuzdur. Bu, sizin hatanızdır. Eğer günah işlemeye devam ederseniz, günahınızla ölürsünüz, bu konuda başkasını değil, kendinizi suçlayın. Yakup'un bize anlatmak istediği şey budur.

— İnsanlar günah işlediklerinde, genellikle bunu kabullenmek ve açıkça söylemek istemezler.

— Yakup, kötü arzularla sürüklenerek günah işlediğimizi öğretmektedir.

— İnsanlar günah işlerler çünkü günah onlara çekici gelir.

— Günah işlediğinizde, bunun sorumlusu sizsinizdir; çünkü bu durum sizin hatanızdır.

Yakup günahtan kaçınmamızı istemektedir. Günaha karşı savaşta yapılması gereken Kutsal Kitap'ın günah hakkında ne söylediğini bilerek hareket etmektir. Yakup bize şunları anlatmaktadır:

"Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun. Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz. Çünkü sözün dinleyicisi olup da uygulayıcısı olmayan kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan kişiye benzer. Kendini görür, sonra gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unutur. Oysa mükemmel yasaya, özgürlük yasasına yakından bakıp ona bağlı kalan, unutkan dinleyici değil de etkin uygulayıcı olan kişi, yaptıklarıyla mutlu olacaktır" (Yakup 1:22-25).

Aynaya bakarak, kendisinde sıkıntılı bir durum olduğunu gören ve daha sonra kendisiyle ilgili olumsuz bir şey yokmuş gibi davranan bir kişiyi düşünebiliyor musunuz? Bayanlar, özellikle bunu asla yapmazlar. Bir bayan aynaya baktığında kendi saçlarının dağınık olduğunu gördüğü zaman bir fırça veya tarak alarak onları düzeltmeye çalışacaktır. Yüzünün kirli olduğunu gördüğünde hemen bunu yıkayarak giderecektir.

Bununla birlikte bazı insanlar Tanrı Sözü'nü okumaktadırlar. Yaşamlarının ne kadar çok iyileştirilmeye muhtaç olduğunu görmektedirler. Fakat buna rağmen hiçbir şey görmemiş gibi yaşamlarını sürdürmektedirler. Örneğin, Kutsal Kitap "Tanrın RAB'bin adını boş yere ağzına almayacaksın" (Çıkış 20:7) demektedir. Kendinizi, her zaman "Kahrolası şey veya kahrolası kişi" şeklinde sürekli olarak lanet eden ve küfreden bir kişi olarak düşünün. Kutsal Kitap'ı açın ve bu kısmı okuyun ve kendinize "Pekala, bu emri yerine getiremedim" dediğinizi düşünün. Hayatınıza devam ederken

hoşlanmadığınız bir şeyin gerçekleşmesi karşısında ona lanet etmeye başlamış olduğunu varsayalım. Sadece onu okumuş olmayı istemeniz durumunda Kutsal Kitap'ta iyi görünen şey nedir? Yazılana uygun şekilde yaşamayı istememeniz durumunda iyi olan nedir?

Şimdi de, lanet ettiğinizi fakat Tanrı Sözü'nü okuduğunuzda "Her zaman yanlış yapmaktayım. Bunu sona erdirmeliyim ve buna hemen şimdi başlamalıyım!" dediğinizi düşünün. Bu durumda Yakup sizin pişman olduğunuzu ve bilgece davrandığınızı söylemektedir. Çünkü sadece Tanrı'nın ne söylediğini okumakla kalmıyor fakat okuduklarınıza itaat etmeye de çalışıyorsunuz.

— Tanrı'nın Yasası'na bakmak bir ayna karşısında kendimize bakmak gibidir.

— Kutsal Kitap'ta yazılanlara uygun bir şekilde yaşamayı planlamıyorsanız, Tanrı Sözü'ne bakmanız iyi bir fark yaratmayacaktır.

— Tanrı'nın Sözleri'ni sadece okumakla kalmayıp itaat etmeye çalışmalısınız.

Dolayısı ile Kutsal Kitap'ın ne söylediğini yapmak üzere, özen göstererek okumamız gerekmektedir. Günaha düştüğümüzde, Kutsal Kitap'ın söylediğini yapmamız ve kötü olanı yapmayı durdurmamız gerekmektedir.

Fakat bunun her zaman kolay olmadığını da çok iyi bilmekteyiz. Bazen insanlar günahla o kadar iç içe olurlar ki, onu durdurmak için oldukça zorluk çekerler. Bu türden zorluklar genellikle uyuşturucuya veya alkole bağımlı olunduğunda yaşanır.

Dolayısı ile Yakup bu mektubun sonunda bize, bu türden günahlara yakalanmış olan diğer insanlara yardım için elimizden gelen her şeyi yapmamız gerektiğini söylemektedir. Şöyle demektedir: "Kardeşlerim, içinizden biri gerçeğin yolundan sapar da başka biri onu yine gerçeğe döndürürse, bilsin ki, günahkârı sapık

İsa, Samiriye'de yaşayan bir kadınla konuşuyor.

yolundan döndüren, ölümden bir can kurtarmış, bir sürü günahı örtmüş olur" (Yakup 5:19-20).

İnsanlara kendi günahları hakkında konuşmak genellikle kolay değildir. Belki de size kızacaklardır. Belki de onların sıkıntılarını arttırmış olmayı istemesiniz de onların duygularını gerçekten de inciteceksiniz. Kendi işinizle ilgileniyor olmanız (yapmanız gerekenlere odaklanmanız) genellikle çok daha kolay olandır.

Fakat, Yakup bunun aksini düşünmektedir.

Sevmiş olduğunuz bir kimse öldürülmek üzere iken, onu kurtarmaya çalışmaz mısınız? Onun caddede bulunduğunu ve bir aracın ona doğru ilerlediğini ve arabayı görmediği için, onun kaçmak için bir şey yapmadığını düşünün. Onu, böyle bir tehlikeye karşı bağırarak uyarmayacak mısınız? Ayet "Bir günahkarı yanlış yoldan döndüren kişi ölümden bir can kurtarmıştır" diyor (Yakup 5:20). Tanrı, bir kimsenin günahlarında ölmesini ve cehenneme

gitmesini istememektedir. Tanrı, bu kişiyi tehlikeye karşı uyarmamızı ve onu günahlarından döndürmemizi ve onu Kurtarıcısı İsa'ya getirmemizi istemektedir.

— Günah işlemiş olan bir kimseye elimizden gelen bütün yardımı yapmak için gayretli olmalıyız.

— Tanrı Sözü'nü okumak ve uygulamak konusunda kendi sorumluluklarımıza ve kendi işlerimize odaklanmamız gerekmektedir.

— Tanrı insanların tövbe etmesini, yaşamlarını düzeltmesini, Mesih'le birlikte sonsuz yaşama kavuşmasını ister.

— Bizler günaha düşen insanların tövbe etmesi ve Mesih'e iman etmesi için yardımsever, merhametli olmalıyız.

Bölüm Özeti – 2

İnsanlar günahkar olduklarını kabul etmekten hoşlanmazlar. Onlar bir hata yaptıklarını veya zayıflık gösterdiklerini söylemeyi tercih ederler. Hatanın kendilerinde olduğunu düşünmezler. Fakat günah her zaman bizim hatamızdır. Günah işleriz çünkü kendi günahlı arzularımız, bizi doğru olan yoldan uzaklaştırır. Bizler günahlı şeyler yaparız çünkü bunun iyi olduğunu düşünürüz veya günahlı şeyi yapmakla iyi hissederiz.

Mazeretler yaratmak yerine Kutsal Kitap'ı okumalı ve Tanrı'nın ne yapmamızı istediğini araştırmalıyız. Tanrı'nın Yasası bize kendi hatalarımızı gösteren bir ayna gibidir. Bir kimse bir aynaya bakmazsa, görünen hatalı şeyi görüp düzeltemez. Benzer şekilde Tanrı'nın Yasası'na bakmaz isek günah işlemeyi durdurmaya da çalışmayız. Bu da akılsızca bir iştir.

Bazen Tanrı'nın Yasası'na göre yaşamak kolay değildir. Birbirimizi kollamaya ihtiyaç

duyduğumuzda durum böyledir. Bir kişi bir günahtan dönme konusunda zorluk çekmekte ise, günah işlemesine engel olmada ona yardımcı olmamız gerekir. Böylece onu kendi günahlarında ölmekten ve cehenneme gitmekten *kurtarmış* oluruz.

Bölüm – 3

Diline Hakim Ol!

Bir çok kişi konuşmayı ve yüksek sesle konuşmayı sevmektedir. Bu türden olan kişileri bilirsiniz: dudaklar asla hareket etmeyi durduracak gibi görünmez ve konuşma asla duracak gibi görünmez. Sonuçta bu tür insanlar kendilerini büyük bir sıkıntının içinde bulurlar. Böylelerinin dillerinden dolayı derslerini alacaklarını düşünürsünüz, fakat hayır, ders çıkarmazlar. Bunu öğrenemedikleri için onlar tekrar aynı şekilde konuşmaya başlarlar.

Kayin, kardeşi Habil'den hoşlanmaz.

Tüm Kutsal Kitap'ta kontrol edilmeyen dilin tehlikeleri hakkında uyarılara yer veren, Yakup'un kitabı haricinde başka bir bölüm yoktur. Bir Hristiyan gerçekten söylemekte olduğu şeyi denetler. Yakup bize, bunu neden ve nasıl yapacağımızı anlatmaktadır. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Dilin nasıl soruna sebep olduğuna;
* Dilin nasıl dizginleneceğine veya kontrol edileceğine.

Dilinizin, vücudunuzun ne kadar küçük bir parçası olduğunu hiç düşündünüz mü? Birkaç inçten (altı veya yedi santimetre) daha büyük olmamalı ve ağırlığı yarım pound (bir kilonun dörtte biri) gelmekte ise, büyük bir dile sahipsiniz demektir. Bununla birlikte, tüm konuşmayı gerçekleştirdiği için, dil vücudunuzun en önemli üyeleri arasında olmalıdır.

Yakup, bu gerçek karşısında da etkilenmektedir. Şöyle demektedir: "Bize boyun

eğmeleri için atların ağzına gem vururuz, böylece bütün bedenlerini yönlendiririz. Düşünün, gemiler de o kadar büyük olduğu, güçlü rüzgarlar tarafından sürüklendiği halde, dümencinin gönlü nereye isterse küçücük bir dümenle o yöne çevrilirler. Bunun gibi, dil de bedenin küçük bir üyesidir, ama büyük işlerle övünür. Düşünün, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir" (Yakup 3:3-5).

Yakup bize ne anlatmak istemektedir? Bir gem ile bir veya iki tonluk bir atı yönlendirmek mümkün olduğu gibi; küçük bir dümenin büyük bir gemiyi yönlendirmek için yeterli olduğunu söylemektedir. Küçük bir şey büyük bir şeyi kontrol etmektedir. Dillerimiz de benzer şeyi yapmaktadır. Dil övünmeye başlar ve siz bunu anlamadan önce dilimiz fazlasıyla bu övünmeye karşılık bulmaya çalışır.

Örneğin, dışarda bir yerde olun ve ne kadar büyük dövüşçü olduğunuz konusunda diliniz konuşmaya başlamış olsun. Daha sonra birisi sizinle dövüşmek için size meydan okumuş

olsun. Dilinize yüksekten atmak (boş konuşmak) için izin vermiş olduğunuzdan dolayı, vücudunuzun geri kalan kısmı, dilinizin söylediği şeylerden dolayı incinebilmektedir.

— Dil vücudun önemli bir üyesidir.

— Dil övünmeye başladığında, büyük bir şeyi kontrol eden küçük bir şey gibidir (atın gemi, geminin dümeni gibi).

— Diliniz övünmeye başladığında, geriye kalan kısmınız buna uygun cevaplar yaratmaya (haklı gerekçeler uydurmaya) çalışır.

Yakup, dillerinden dolayı insanlara güvenmemektedir. Şöyle yazmaktadır: “Düşünün, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir. Dil de bir ateş, bedenimizin üyeleri arasında bir kötülük dünyasıdır. Bütün varlığımızı kirletir. Cehennemden alevlenmiş olarak yaşamımızın gidişini alevlendirir. İnsan soyu, her tür yabanıl hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir. Ama dili hiçbir insan

evcilleştiremez. Dil öldürücü zehirle dolu, dinmeyen bir kötülüktür" (Yakup 3:5-8).

Yakup'un burada gerçekten önemli olduğunu söylediği tek şey, dilin tüm bedeninizi nasıl kirletebileceğidir. Hiç buna benzer bir kişiyi tanıdınız mı? Yapabilirseniz, gerçekten güzel bir bayan düşünün. Saçları mükemmel, cildi pürüzsüz ve yumuşak, yüzü, görünümü, onunla ilgili her şeyin güzel olduğunu düşünün. Fakat bir an için bu kadının ağzını açarak lanet okumaya, küfür etmeye, insanlara kötü isimler takmaya ve kirli bir ağız olarak adlandıracağımız şekilde hareket etmeye başladığını düşünün. Bu kişinin dili, gerçekten onun tüm güzelliğini yok etmez mi?

Hristiyanlar, Tanrı tarafından satın alınan ve Tanrı'nın çocukları olan kimselerdir. Tanrı bunu, biricik Oğlu'nu günahlarımız için çarmıh ölümüne göndererek yapmıştır. Mesih'in kanında satın alınmış olmamız, bizleri, Tanrı'nın gözünde özel ve güzel kılmaktadır. Tanrı bizlerin bu şekilde satın alınmış

olmamıza (yüksek değerimize) uygun hareket etmemizi istemektedir. Fakat dillerimize gem vurmadığımızda tüm görüntüyü bozmaktayız. Dilimizi denetlemediğimiz zaman, imanımız hakkında gerçekten ciddi olduğumuz konusunda insanlara bir izlenim veremeyiz. Meydana kötü bir tanıklık çıkar, çünkü dillerimiz gibi vücudumuzun küçük bir üyesini kontrol etmemişizdir.

Yakup, bununla ilgili bize iyi bir örnek vermektedir: “Dilimizle Rab'bi, Baba'yı överiz. Yine dilimizle Tanrı'ya benzer yaratılmış insana söveriz. Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı” (Yakup 3:9-10).

— Dil bütün bir bedeni kirletebilir.

— Dizginlenmemiş bir dil, bir kişinin bütün güzelliğini yok edebilir.

— Dilimizi Kelami bir şekilde kullanmazsak, insanlar inancımız konusunda ciddi olmadığımızı düşünebilir.

Sadece okuduğunuz şeyi düşünün. Bir kilisede oturmaktasınız, vaizle birlikte Tanrısal ilahiler söylemektesiniz ve Rab'be dua ederek ve "Amin" demektesiniz! İbadet bittikten sonra hoşlanmadığınız birisini görüyorsunuz ve ona kötü bir şekilde, rezil bir kişi gibi veya daha kötü şekilde hitap ediyorsunuz!

Yaptığınız şey tam olarak nedir? Tanrı'nın ne kadar yüce ve görkemli olduğu hakkında konuşuyordunuz. Daha sonra, Tanrı'nın suretinde yaratılmış bir kişiyi gördünüz ve ona sövmeye ve hakaret etmeye başladınız. Yakup, kafanızı toparlamanız gerektiğini söylemektedir. Yüce ve övgüye layık olan Tanrı suretinde yaratılmış herkes saygıyı hak etmektedir. Dikkat etmezsek, Tanrı'nın suretinde yaratılan insana karşı lanet etme ve küfür etme konusunda kendimizi özgür hissedebiliriz. Fakat unutmayın ki, bu durumda aynı şekilde Tanrı'ya da hakaret etmiş olursunuz.

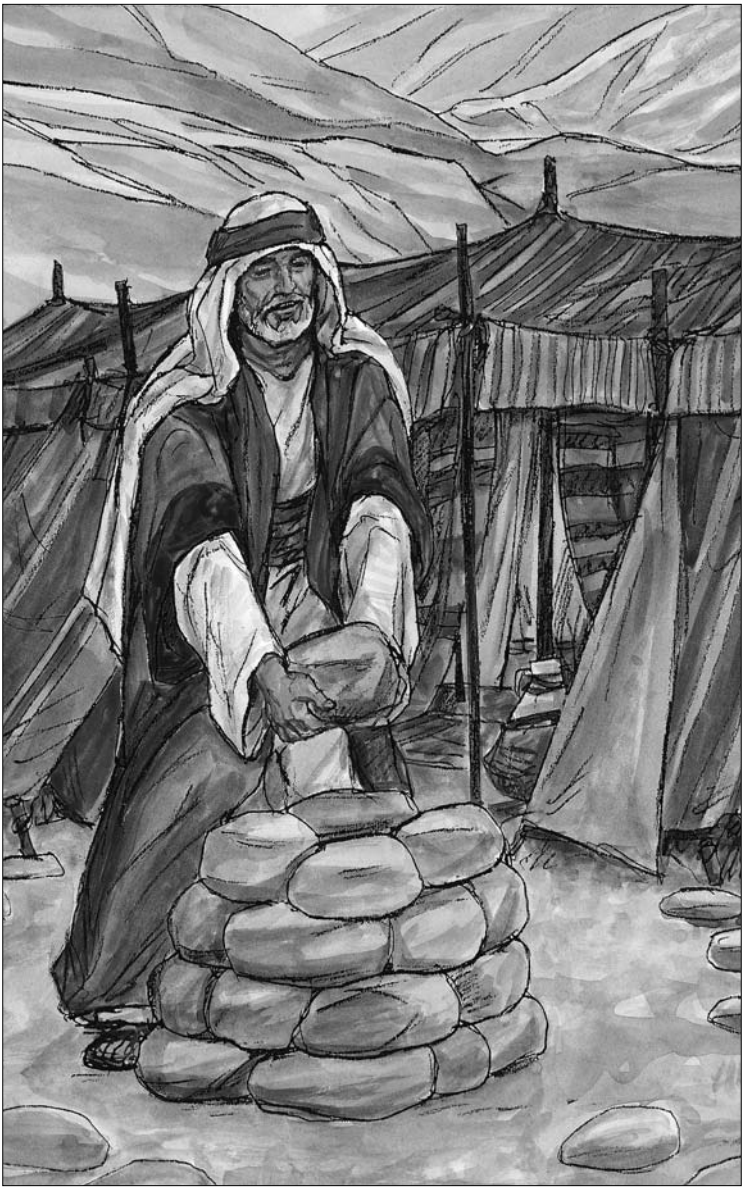
— Bizler Tanrı'yı överken kullandığımız aynı dili, Tanrı suretinde yaratılmış olan insana lanet etmek için mi kullanacağız?

— Eğer Tanrı övgüye layık ise, Tanrı suretinde yaratılmış insanlar da saygıya layıktır.

— Eğer dilinizi insanlara küfretmek için kullanıyorsanız, aynı şekilde sizler bunu Tanrı'ya karşı söylemiş olursunuz.

Fakat her ikisini (övgü ve sövgüyü) birden yapamazsınız. Yakup şöyle devam eder: "Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı? Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun gibi, tuzlu su kaynağı tatlı su veremez (Yakup 3:11-12). Ne yaptığınızı düşünün. "Kirli bir ağıza" sahipseniz bundan her hangi bir tatmin edici övgünün Tanrı'ya ulaşmasını beklemeyin. Haftada altı gün, yirmi-üç saat tanıdığınız bir kişiye sövüp hakaret ettikten sonra, Pazar sabahı kilisede ibadet ederken ağzınızın Tanrı'ya övgüler sunacak kadar temiz olmasını bekleyemezsiniz!

Bundan dolayı, dilinizi kontrol etmenin bir yolu şu şekildedir. DÜŞÜNÜN! Birisi hakkında kötü bir şey söylemek üzere iseniz, bu kişiye lanet

İbrahim, Tanrı'ya övgüler sunmak için bir sunak yapar.

etmek veya sövmek veya ona bir isim takmak üzere iseniz, düşünün! Bunu Tanrı için de söyler miydiniz? Dolayısı ile, Tanrı'nın suretinde yaratılmış bir kimse için de bunları söylemeyin.

Övgülerinizin ve dualarınızın Tanrı'nın kulağına iyi (hoş) şekilde gelmesini mi istiyor musunuz? Öyleyse, tüm hafta boyunca dua edeceğinizi hatırlayın. Sizi yaratan ve Kurtarıcınız olarak size Oğlu'nu gönderen Tanrı'ya konuşuyor olacaksınız. Ağzınızı temiz tutun. Dilinize gem vurun, öyle ki Pazar günü söylediğiniz dua ve ilahilerin bir değeri olsun!

— Kirli ve temiz su aynı pınardan akmaz.

— Tanrı suretinde yaratılmış olan insana küfreden biri olmanız durumunda, Tanrı'yı övmek için temiz bir ağzınız olduğunu düşünemezsiniz.

— Tanrı'nın suretinde yaratılmış insana kötü şeyler (küfür, lanet, hakaret) söyleyemezsiniz.

Bölüm Özeti – 3

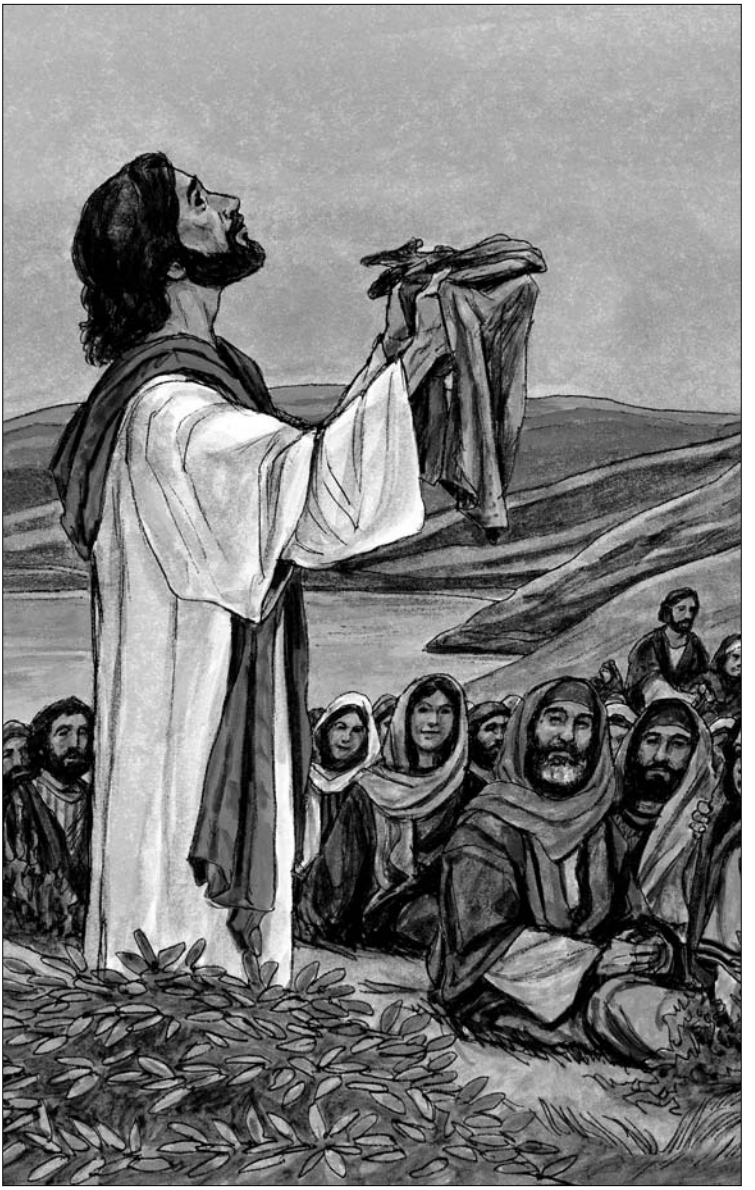
Dil bedenin çok küçük bir parçası olması ile birlikte, üzerimizde bir çok kontrole sahip olabilmektedir. Dilimiz büyük övgülerle konuşmaya başladığında, daha sonra vücudumuzun diğer kısımları, yüreğimiz ve aklımız bunlar için cevap bulmaya çalışır. Dilimiz, ne kadar iyi göründüğümüzü dikkate almaksızın bizi çirkinleştirecek bir şekilde olabildiğince kötü bir lisan kullanabilir. Dilimiz tanıdığımız bir kişiye lanet ettiğinde, bu, Tanrı'ya lanet etmekle aynı derecededir. Sonuç olarak, insan Tanrı'nın suretinde yaratılmıştır. Dillerimize gem vurarak ve Hristiyan olduğumuzu gösterecek şekilde sadece nazikçe konuşmalıyız. Aksi durumda, ağızlarımız, Tanrı'ya övgü sunabilecek şekilde gerçekten yeterince "temiz" olmayacaktır.

Bölüm – 4

Önce Diğer İnsanları Düşünün!

Tekrar ve tekrar Yakup'un açıkça belirttiği şey, Hristiyanların öncelikle diğer insanları düşünmesi gerektiğidir. Bu, her zaman yapılması gereken en kolay şey değildir. Bir çok insan, kendi yaşamlarında kendilerinin en önemli kişi olduklarını düşünecek şekilde yetiştirilmişlerdir. Onlar, "Önce kendinize bakın" derler.

İsa, 5000'den fazla insanı doyurduğunda diğerlerine olan sevgisini ve korumasını gösterir.

Fakat, Tanrı'nın yöntemi bu değildir ve bir Hristiyan'ın davranış şekli de böyle değildir. Bu bölümde, elçi Yakup'un yaşamlarımıza önce diğer insanları koyma konusunda ne söylediğini göreceğiz. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Kavga ve tartışmanın neden yanlış olduğuna;
* Sadece belirli kişilere iyilik yapmanın neden yanlış olduğuna;
* Bir Hristiyanın diğer insanlara karşı nasıl davranması gerektiğine.

Kavgaların ve tartışmaların ne kadar çabuk başladığını herkes bilmektedir. Birisine öfkelendiğimizde, onunla tartışmak veya kavga etmek isteyebiliriz. Bir kavganın başlaması için fazla şeye ihtiyaç yoktur.

Yakup, tartışma ve kavga etme konusunda şunları söyler: "Aranızdaki kavgaların, çekişmelerin kaynağı nedir? Bedeninizin üyelerinde savaşan tutkularınız değil mi? Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam öldürüyorsunuz ve başkalarının sahip

olduklarını arzu ediyorsunuz. Kıskanıyorsunuz, isteğinize erişemeyince çekişip kavga ediyorsunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Tanrı'dan dilemiyorsunuz" (Yakup 4:1-2).

İnanlar neden kavgaya tutuşurlar? Bu, genellikle bu kişilerden birisinin, diğer kişinin istediği şeye sahip olmasından kaynaklanmaktadır. Bu, para veya yiyecek gibi elinizle tutabileceğiniz bir şeydir. Bazen de kişilerin sahip oldukları bir davranıştır. Onlar huzurludurlar, fakat siz değilsinizdir. Çünkü onları kıskanmaktasınız, bu yüzden onlarla kavga çıkarmak istersiniz.

Yakup bunun, bencil isteklerden kaynaklandığını söylemektedir. "Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam öldürüyorsunuz ve başkalarının sahip olduklarını arzu ediyorsunuz" (Yakup 4:2). Bazı insanlar gerçekten bunu yaparlar. Bunlar, birinin sahip olduğu şeyi elde etmek için öldürürler. Bazıları da, sadece kıskandıkları için diğerlerinin ölmüş olmalarını arzu ederler. Bazıları sadece nefret

eder. Tanrı'nın kitabında günahı düşünmek, adam öldürmek kadar kötüdür.

Kendisi ile kavga etmeye çalıştığınız kişi için bunun neden yanlış olduğunu görmek kolaydır. Fakat bu da, Tanrı'ya karşı işlenmiş bir günahtır. Yakup şu sözlerle devam etmektedir: "Bir şeyi istediğiniz (dua ettiğiniz) zaman ona kavuşamıyorsunuz. Neden? Çünkü kötü amaçla, tutkularınız uğruna kullanmak için diliyorsunuz" (Yakup 4:2-3).

Bir kişinin sahip olduğu şeyi kıskanmanın dışında istiyorsanız bunun için Tanrı'ya dua etmelisiniz. Fakat dikkat etmelisiniz! İsteme nedenleriniz Tanrı'nın gözünde iyi görünmeyebilir. Bu şeyleri isteme nedeniniz sadece kendi arzunuz ise bencil davranmış olursunuz. Bencillikle kuşatılmış olmak bir Hristiyan için doğru değildir.

Az sonra Yakup, bu bencillik konusunda gerçekten dikkate değer şeyler söylemektedir. Bazı kişiler her şeyi kendileri için isterler ve

tüm diğer kişileri dikkate almazlar. Kendilerinin zengin olmasını ve diğer kişilerin yoksul olmasını isterler. Yakup'un bu konuda şunları söylemektedir:

"Dinleyin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek felaketlerden ötürü feryat edip ağlayın. Servetiniz çürümüş, giysinizi güve yemiştir. Altınlarınız, gümüşleriniz pas tutmuştur. Onların pası size karşı tanıklık edecek, etinizi ateş gibi yiyecek. Bu son çağda servetinize servet kattınız. İşte, ekinlerinizi biçen işçilerin haksızca alıkoyduğunuz ücretleri size karşı haykırıyor. Orakçıların feryadı Her Şeye Egemen Rab'bin kulağına erişti. Yeryüzünde zevk ve bolluk içinde yaşadınız. Boğazlanacağınız gün için kendinizi besiye çektiniz" (Yakup 5:1-5).

Böylesi bir bencillik, oldukça fazla miktarda kavga ve çekişmenin ardında yer almaktadır. Bu şekilde yaşamaya devam ederseniz, Yakup'un karşı durduğu insanların yargısına uğrarsınız. Buna değer mi? Elbette hayır!

— Kavga, çekişme, tartışma arkasında olan şey bencil isteklerimizdir.

— Birşeyler için kavga etmek yerine dua etmeliyiz.

— Birşeyleri sadece kendi zevkimiz için istiyorsak, bencilce bir motivasyona sahip olduğumuz açıktır.

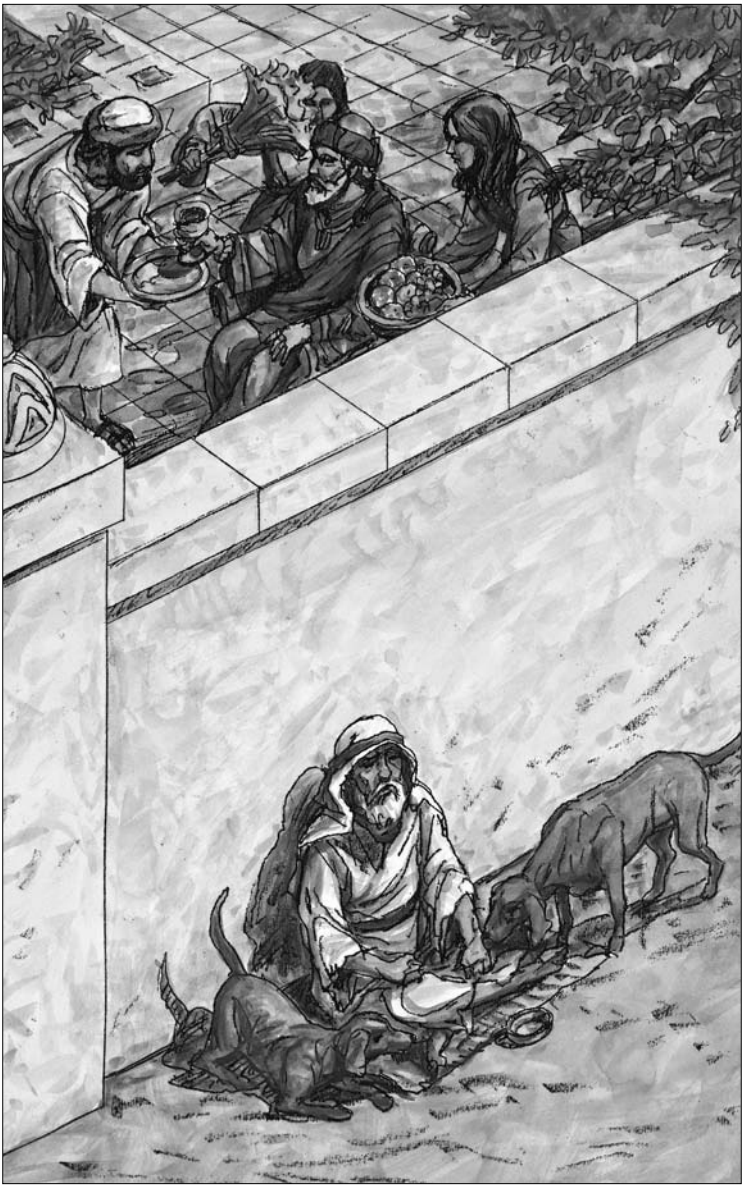
— Bir Hristiyan bencillikten kaçınmalıdır; bir imanlı bencilliğin kendisini esir almasına izin vermez.

Ayrımcılık yapmak da bencilliğin diğer bir çeşididir. Bu, bir kişiyi görmezlikten gelerek diğerine destek verdiğiniz anlamına gelmektedir. Bu, bazı insanlarla arkadaş olup diğer kişilerle arkadaş olmamanız ile ilgili değildir. Bu, diğerlerine kötü muamele yaparken bazılarına büyük bir saygı gösterdiğiniz anlamına gelmektedir.

Yakup, kişileri kayırma (taraf tutma, ayrımcılık yapma) konusunda şunları söylemektedir:

“Kardeşlerim, yüce Rabbimiz İsa Mesih'e iman edenler olarak insanlar arasında ayrım yapmayın. Toplandığınız yere altın yüzüklü, şık giyimli bir adamla kirli giysiler içinde yoksul bir adam geldiğinde, şık giyimliye ilgiyle, "Sen şuraya, iyi yere otur", yoksula da, "Sen orada dur" ya da "Ayaklarımın dibine otur" derseniz, aranızda ayrım yapmış, kötü düşünceli yargıçlar gibi davranmış olmuyor musunuz? “Komşunu kendin gibi seveceksin" diyen Kutsal Yazı'ya uyarak Kralımız Tanrı'nın Yasası'nı gerçekten yerine getiriyorsanız, iyi ediyorsunuz. Ama insanlar arasında ayrım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasa'yı çiğnemekten suçlu bulunursunuz” (Yakup 2:1-4, 8-9).

İnsanlar neden ayrımcılık yapmaktadır? Bunu genellikle yaparlar çünkü, meseleleri Tanrı’nın gözüyle düşünmek istemezler. Bir insanın ne kadar zengin olduğu, Tanrı için ne kadar önemlidir ki? İsa, hem zenginler ve hem de fakirler için ölmedi mi? Zengin bir insanı, fakir insana göre kayırırsanız, Tanrı’ya ne söylemiş

Zengin bir adam yoksul Lazar'ı dikkate almadı.

oluyorsunuz? Böyle yapmakla Tanrı'ya, Yasası'nı değiştirmesi gerektiğini söylemiş olmaz mısınız? Bu da, Yasa'yı yeniden yazması gerektiğini söylemektir: "Komşunu kendin gibi sev" emrinin "Komşun eğer hak ediyorsa sev" şekline değiştirilmesini istemiş olursunuz!

Bir kişinin saygıya değer olup olmadığını sorgulamak bizim görevimiz değildir. Tanrı, insanların komşumuz olduğunu ve onları zengin, fakir, zenci veya beyaz veya İspanyol, bir şehirde veya köyde yaşayan, erkek veya kadın olmasını gözetmeden kendimiz gibi sevmemiz gerektiğini söylemektedir. Bir Hristiyan, insanları farklılaştırarak değerlendirme yapmayacaktır. Herkesi kendimizden önce düşünmeliyiz.

— Birilerine saygı gösterirken diğerlerine kötü davranmak, ayrımcılık yapmaktır.

— Bir kimsenin saygıyı, iyilikleri hak edip etmediğini sorgulamak bizim görevimiz değildir.

— Bir kimsenin ne olduğunun önemi olmaksızın, Tanrı onun bizim komşumuz olduğunu söylemiştir.

— Kendimizden önce başkalarını düşünmeliyiz.

Ne okuduğunuza bağlı olarak Yakup, nelerin yapılmaması gerektiği konusunda çok şey söylemiş gibi gelebilir, fakat nelerin yapılması gerektiğinin söylenmesi kulağa çok da iyi gelmez. Bunun, bencillik ve ayrımcılık konusunda ileri seviyede bir eleştiri olduğu doğrudur. Fakat Yakup aynı zamanda nasıl olmamız gerektiğini de belirtmektedir: “Ama gökten inen bilgelik her şeyden önce paktır, sonra barışçıldır, yumuşaktır, uysaldır. Merhamet ve iyi meyvelerle doludur. Kayırıcılığı, ikiyüzlülüğü yoktur” (Yakup 3:17).

Yakup, “gökten gelen bilgelikten” bahsetmektedir. Bilgelik, yapılması gereken doğru şeylerin bilinmesi anlamına gelmektedir. Bu dünyada insanların izlemeyi sevdikleri bir “bilgelik” türü bulunmaktadır. Bu, kendinizi izleyerek tüm diğerlerini, kendilerini izleyen

kılan “bilgeliktir.” Yani kişiler benliklerinden geldiği gibi yaşadıklarında, diğerleri de bu kötü örnekleri bir başarı gibi görüp aynı yoldan gitmeye çalışırlar. Bu, bir çok kişinin tutuklanmasına sebep olan bilgeliktir, öyle değil mi?

Fakat, Tanrı’nın bize verdiği bilgelik farklıdır. Bu bilgeliğin nasıl işlediğine bakalım: Bu bilgelik paktır; bencil dürtülerle karışık olmadığı gibi, diğerleri için tümüyle en iyi olanı isteyen anlamına gelmektedir. Bu bilgelik barışçıldır; diğer insanlara sorun yaşatmak istemez fakat elden geldiğince her zaman barış için etkin olmaya çalışır. Bu bilgelik yumuşaktır; kavga çıkarmak için bahane arayan türden değildir; diğer insanlara kibarca ve saygılı davranışları içerir. Bu bilgelik uysaldır; merhamet ve iyi işlerle doludur. Ayrım gözetmeksizin merhamet ve iyilikle doludur. Bu bilgelik samimidir; sadece birisini etkilemek üzere çaba harcamaz fakat bunu gerçekten gönülden yapmak için etkindir.

Bu listeye (*pak, barışçıl, yumuşaktır, uysal*) baktığınızda, bu size birisini hatırlatıyor mu? Mesih İsa yeryüzünde insanlar arasında bir insan olarak yaşarken bu şekilde davranmadı mı? Tanrı'nın bizden istediği şey, İsa'ya benzer olmamızdır ve böyle yaparak Mesih gibi davranmış olacağız. Diğer insanları, kendimizden daha önce düşüneceğiz.

— Dünyasal "bilgelik" sıklıkla bizlere sadece kendi isteklerimize öncelik vermeyi öğretir.

— Tanrı'nın bilgeliği başkaları için en iyi olan şeyi yapmayı arzular.

— Tanrı bizden Mesih'in örneğini izlememizi (O'nu taklit etmemizi) ister.

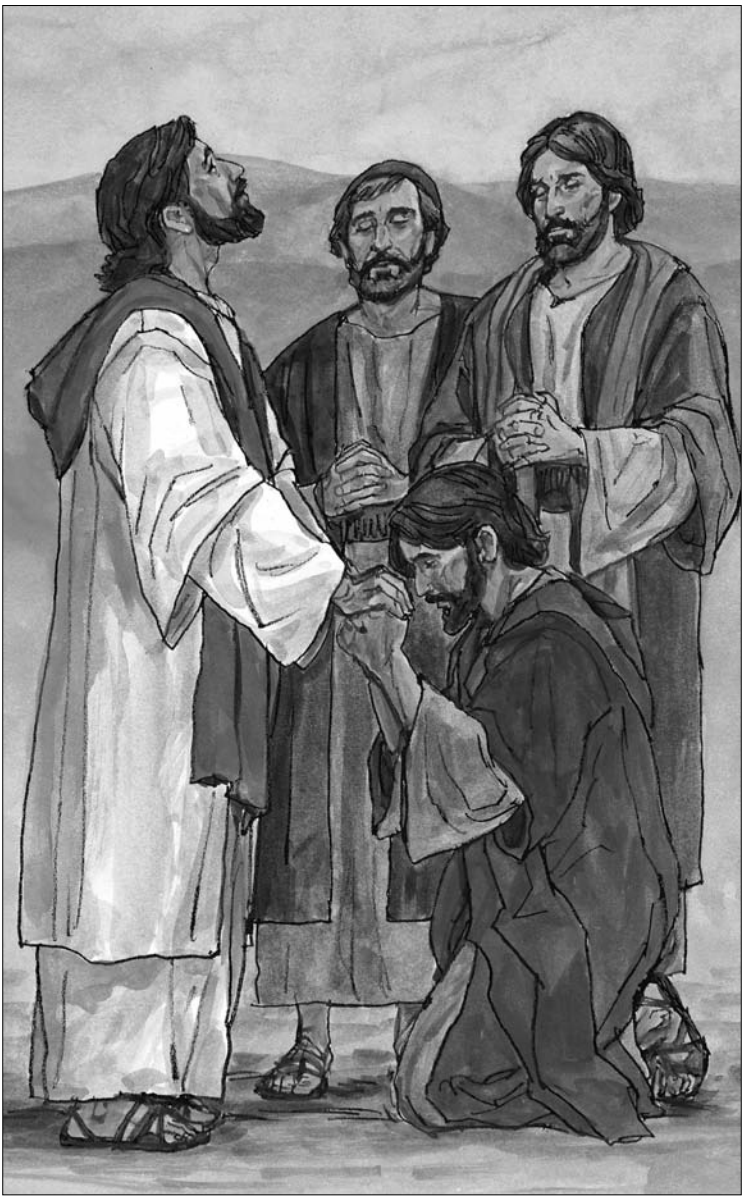
Bölüm Özeti – 4

Çoğu kavga ve tartışma, başkasının sahip olduğu bir şey karşısında bencil bir arzuya sahip olduğumuz için başlamaktadır. Bu türden bencillik, sizin olmasını istediğiniz şeye sahip olan diğer insanlardan sadece nefret etmenizi sağlamaz. Bu, aynı zamanda Tanrı'ya karşı da bir günahtır. Bir şeyin bizim olmasını istediğimizde, onun için dua etmeliyiz; fakat bencil arzularla dua etmemeliyiz.

Bazı insanlara saygılı olurken diğer insanları hor görerek ve küçümseyerek ayırımcılık göstermemeliyiz. Tanrı, kim ve ne olduklarına bakılmaksızın diğerlerinin komşularımız olduğunu ve onlara kendimizi sevdiğimiz şekilde sevgi ile davranmamız gerektiğini söylemektedir.

Tanrı'nın, bizim için daha iyi olduğunu düşündüğü bir şey vardır. Tanrı, diğer insanları kendimizden önce düşünmemizi sağlayan göksel bilgeliğe sahip olmamızı istemektedir.

Benzer şekilde Mesih İsa da bizim için aynısını yapmadı mı? Öyleyse bizler de, diğer insanlar için aynısını yapmalıyız.

Mesih İsa, takipçilerine dua etmeyi öğretir.

Bölüm – 5

Öyleyse Tanrı Vardır

Son birkaç bölümde bir Hristiyanın kendi imanını ne şekilde gösterdiğini görmüş olduk. O, söylediği şekilde dikkatli davranarak bunu göstermektedir. O, günaha karşı savaşarak bunu göstermektedir. O, arkadaşına davrandığı şekilde bunu göstermektedir.

Elbette bir imanlı kimse tüm bunları yaparken Tanrı'ya itaat etmek istediğini göstermekte ve Kutsal Kitap'ın söylediklerini yapmaktadır. Bu bölümde bir Hristiyanın Kutsal Kitap kapsamı içinde hareket ederek kendi imanını göstereceği özel yollara bakacağız. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Rab'be doğru biçimde nasıl dua edilmesi gerektiğine;
* Rab'bin önünde nasıl alçakgönüllü olunacağına;
* Rab'de nasıl ümide sahip olunacağına.

Dua, siz ve Tanrı arasında meselelerin nasıl olduğunu düşündüğünüzde belki de ilk düşündüğünüz şeydir. Mesih İsa'nın bizimle Tanrı arasında durarak günahlarımızı nasıl ortadan kaldırdığını bilmekteyiz. Şimdi İsa sayesinde korkusuzca (güvenle) dua edebilmekteyiz. Yani bu gerçek, Tanrı'nın dualarımızı duyacağından emin olduğumuz anlamına gelmektedir.

Yakup, bu türden, tamamen güvene dayalı bir şey hakkında şöyle söylemektedir: “İçinizden birinin bilgelikte eksiği varsa, herkese cömertçe, azarlamadan veren Tanrı'dan istesin; kendisine verilecektir. Yalnız hiç kuşku duymadan, imanla istesin. Çünkü kuşku duyan kişi rüzgarın sürükleyip savurduğu deniz dalgasına benzer. Her bakımdan değişken, kararsız olan kişi Rab'den bir şey alacağını ummasın” (Yakup 1:5-8).

Burada Yakup’un üzerinde düşünülmesi gereken birkaç ifadesi mevcuttur. Öncelikle Yakup’un ne için dua etmemiz gerektiği konusunda söylediği şeye bakın: bilgelik için dua etmemiz gerektiğini söylemektedir. Son bölümde, Tanrısal bilgeliğin ne anlama geldiğini öğrendik. Bu bilgelik, diğerlerini kendimizden önce düşünmemizi ve Mesih’e benzememizi sağlayan bir bilgeliktir. Bu bilgelik, Tanrı’nın duymak istediği gibi, bencillikten arınmış bir duayı getirecektir. Tanrı, Mesih İsa’ya benzememizi ve diğerlerini kendimizden daha önde görmemizi istemektedir.

Yakup'un bize hatırlatmak istediği ikinci şey Tanrı'nın cömertliğidir. Tanrı, O'nun cömertliğine bakarak yapılan dualara yanıt vermekten dolayı mutludur. Her hangi bir şüpheye kapılmanıza neden yoktur, Tanrı'nın dualarımıza cevap vereceğinden emin olmalıyız.

Gerçekte şüpheler, dualarımıza hiçbir zaman ait olamazlar. Bazen insanlar dua etmenin yönteminin bu olduğunu düşünürler. Onlar şöyle derler: "Tanrı, eğer bir Tanrı varsa, eğer beni dinliyorsan…" Böyle bir yaklaşım pek de duaya benzemiyor, değil mi?

Aslında birisinin benzer şekilde Tanrı'ya dua etmesi gibi, sizden bir yardım istemesi durumunda ne hissedersiniz? Bir kimse "Söyleyin, eğer samimi iseniz, eğer gerçekten dinliyorsanız, söylemiş olduğun gibi gerçekten bana yardım edebilirsen…?" şeklinde sizden yardım isteseydi, gerçekten size güvenmeyen bir kimse için iyilikte bulunabileceğini hissedebiliyor musunuz? Dolayısı ile ayet,

Tanrı'nın bu türden şüphe içeren dualara yanıt vermeyeceğini söylemektedir.

— Mesih İsa'ya şükürler olsun; bir şüphe duymaksızın dua edebilmeyi bize öğretti.

— Mesih İsa gibi dua etmeliyiz ve kendimizden önce başkalarını gözeterek dua etmeliyiz.

— Dualarımızda şüpheye yer olmamalıdır.

Yakup imanla ifade edilen duaların cevaplanacağını söylemektedir. Tanrı geçmişte böyle davranmıştı. "Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir. İlyas da tıpkı bizim gibi insandı. Yağmur yağmaması için gayretle dua etti; üç yıl altı ay ülkeye yağmur yağmadı. Yeniden dua etti; gök yağmurunu, toprak da ürününü verdi" (Yakup 5:16-18).

Şunu sorabilirsiniz. "İlyas neden yağmurun yağmasını istemedi?" Eski Antlaşma zamanında Tanrı'nın peygamberi olan İlyas,

kendi halkını yanlış bir tanrıya dua etme günahından uzaklaştırmaya çalışıyordu. Bu yanlış tanrı bir yağmur tanrısı idi ve İlyas, birkaç yıl yağmur yağmaz ise, bu insanların yağmur tanrısını yanlış bir tanrı olduğuna inanacaklarını düşündü. İlyas'ın planı işe yaradı! Sonuçta, insanlar yanlış tanrıya dua etmekten vazgeçtiler.

Bu büyük bir talepti, öyle değil mi? İlyas "Sevgili Tanrım, lütfen üç yıl boyunca yağmur yağmasın!" diye dua etti. Üç yıl geçtikten sonra İlyas "Sevgili Tanrım, lütfen tekrar hemen şimdi yağmur yağmasını sağla!" diye dua etti. Tanrı bunu duydu ve duaya cevap verdi. Tanrı, İlyas'ın istediği şeyi yaptı.

Neden? "Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir" (Yakup 5:16). İlyas, Tanrı'ya inanmakta idi. O, Tanrı'nın Oğlu'nun, kendisini günahından kurtaran Kurtarıcı olduğunu biliyordu. O, dua ettiği şeyin diğerleri için de iyi olacağını biliyordu (onları yanlış tanrıya dua etmekten uzaklaştıracak olan dua). Dolayısı ile, dua

ettiğinde Tanrı'nın bu duaya cevap vereceğini biliyordu.

Tanrı'nın duymak istediği dua, içinde güven olan, güvenle sunulan duadır. İsa'nın sizin günahlarınız için öldüğüne inanıyor musunuz? Tanrı'nın istediğiniz şeye yanıt verecek güce sahip olduğuna inanıyor musunuz? Tanrı'nın gözünde iyi ve bencil olmayan şeyleri mi istiyorsunuz? O halde, dua edin.

İlyas'ın elde ettiği gibi aşırı ölçüde başarı elde edemeyebilirsiniz. Hapiste olan bir kişi "Rabbim, lütfen bir an evvel beni hapisten kurtar. Aileme yardımcı olmayı çok istiyorum" şekilde dua edebilir. Tanrı'nın cevabı, onun bir süre daha hapiste kalmasını sağlayabilir fakat ona ve ailesine daha uzun bir süre dayanma gücü ve cesareti kesinlikle verecektir. Dua etkilidir, öyle değil mi? Tanrı, gerçekten ihtiyaç içinde olan kimseleri kabul eder. Bazen insanlar tam olarak ne istediğini bilmese de, Tanrı kendisine ihtiyaç duyarak yapılan dualaları cevaplar. Rab'bi sabırla bekleyenlere yardım gelecektir.

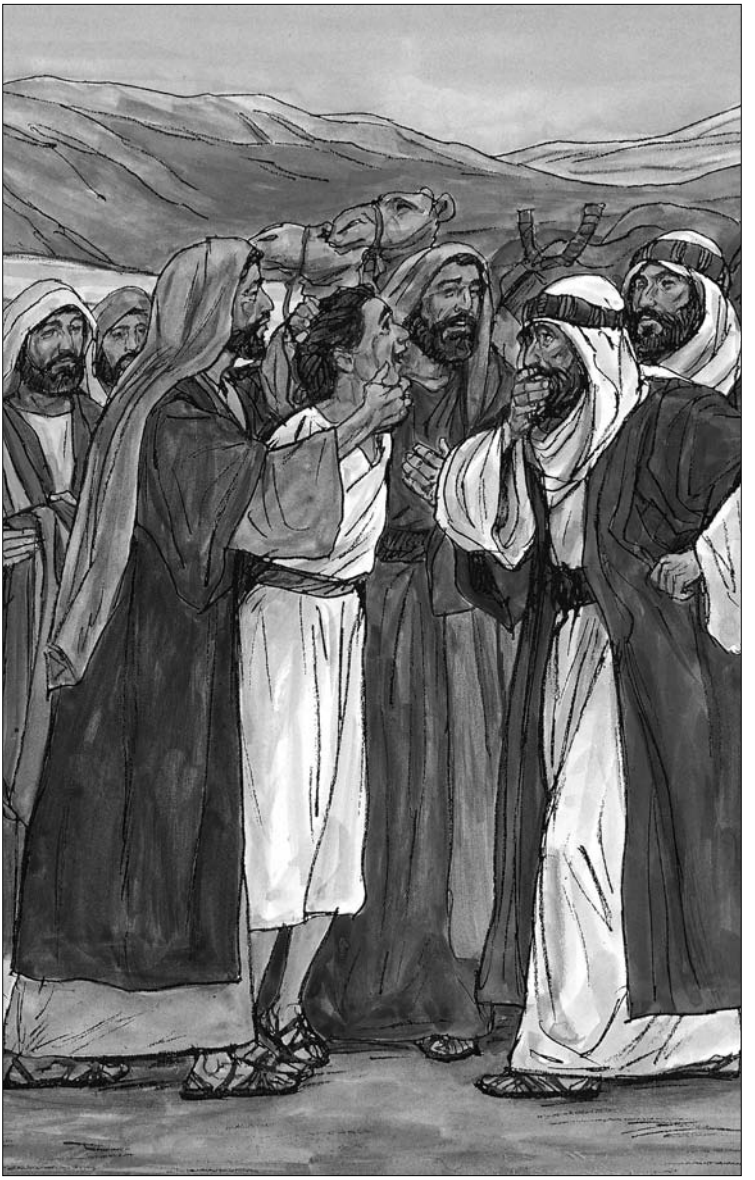
— Dualarımızı iman ile, Tanrı'nın bizi duyacağı güveni içinde yapmalıyız.

— Tanrı'nın duymak istediği dua, imanla yapılan duadır; kuşku duymaksızın kendisinden istenilmesidir.

— Tanrı ihtiyaç içindeki kulların yakarışı ile ilgilenir.

Bu türden sabır göstermek, Tanrı'ya olan imanınızı ifade etmenin diğer bir yoludur. İnsanlar genellikle, bazı kötü şeylerden dolayı acı çekmektedir. Hastalık, bir Hristiyanın maruz kaldığı denenmelerden bir tanesidir. Fakat Yakup merhametli Tanrı'nın kendi nedenleri olduğunu söylemektedir.

"Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın. Çünkü bilirsiniz ki, imanınızın sınanması dayanma gücünü yaratır. Dayanma gücü de, hiçbir eksiği olmayan, olgun, yetkin kişiler olmanız için tam bir etkinliğe erişsin" (Yakup 1:2-4).

Yusuf, kendi kardeşleri tarafından köle olarak satıldı.

Kötü şeylere maruz kaldığınızda nasıl mutlu olabilirsiniz? Hasta olduğunuzda veya yoksullukla mücadele ederken veya ruhsal baskı altında olduğunuzda nasıl mutlu olabilirsiniz? Mutlu olabilirsiniz çünkü Tanrı'nın iyi şeyleri açığa çıkaracağını bilmektesiniz. Kutsal Kitap'ın başka bir bölümünde Tanrı şu vaatte bulunmaktadır "Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz" (Romalılar 8:28).

Tanrı'nın ortaya çıkaracağı iyi şeyler, tahammül etmeyi öğrendiğimiz şeylerdir. Kötü şeyleri bir tarafa bırakabiliriz. Daha güçsüz insanlar vazgeçerek "Pekala, Tanrı aslında bana yardımcı olmayacak!" derken; siz sabırla Rab'bi beklemeye ve dua etmeye devam ettiğinizde imanınız dayanacak kadar güçlenmiş olmaktadır.

Şüphesiz, bu sizin için kolay değildir. Fakat Tanrı başka ne şekilde sizde iman oluşturacaktır ki? Kaslarınızı geliştiriyor

olmanız için ne yapacaksınız? Jimnastik yaparak, yani onları kullanarak (ve güçlü şekilde kullanarak!). İki yüz poundluk (100 kilogramlık) ağırlıkları kaldırmak kolay değildir. Bunu yaparken kaslarınız incinecektir. Acı hissedersiniz. Fakat bu yapmaya devam etmekle mutlu olursunuz; çünkü kaslarınızın daha güçlü olacağını bilirsiniz.

Tanrı da imanımızı aynı şekilde geliştirmektedir; imanı kullanmamızı sağlayarak. O bizleri, kendisine ve sadece kendisine dayanmaya zorlayarak, bazı şeylerin gerçekleşmesine imkan vermektedir. Bunu gerçekleştirdiğimizde, başka bir şey vuku bulduğunda Tanrı'ya tekrar dayanmak için daha hazır bir durumda olacağız.

Dolayısı ile Yakup şöyle demektedir: "Öyleyse kardeşler, Rab'bin gelişine dek sabredin. Bakın, çiftçi ilk ve son yağmurları alıncaya dek toprağın değerli ürününü nasıl sabırla bekliyor! Siz de sabredin. Yüreklerinizi güçlendirin. Çünkü Rab'bin gelişi yakındır" (Yakup 5:7-8).

Umudunuzu yitirmeyin. Rab kendince en uygun bir zamanda size yardım etmek üzere yanınızda olacaktır. Çiftçiler yağmuru beklemektedir çünkü yağacağını bilmektedirler. Dolayısı ile Rab'bin gelişini bekleyebiliriz. İsa'nın Yargı Günü bizi cennete götürmek üzere tekrar geleceğini bildiğimiz gibi, bize yardım etmek için de geleceğini bilmekteyiz. Cennette artık ayartılara veya endişelere yer yoktur.

— Tanrı'ya imanımızı göstermemizin diğer bir yolu sabırlı olmaktır.

— Tanrı imanımızı güçlendirmek için, sabırla karşılamamız gereken olaylara izin verir.

— Umut etmekten asla vazgeçmemeliyiz; çünkü Rab uygun zamanda bize yardım edecektir.

Maruz kalacağımız bir denenme olmasa da, Tanrı'daki imanımız, nasıl düşündüğümüz ile ilgili kendini belli edecektir. Bir örnek olarak Yakup şöyle diyor: "Dinleyin şimdi, "Bugün ya

da yarın filan kente gideceğiz, orada bir yıl kalıp ticaret yapacak, para kazanacağız" diyen sizler, yarın ne olacağını bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa süre görünen, sonra yitip giden buğu gibisiniz. Bunun yerine, 'Rab dilerse yaşayacak, şunu şunu yapacağız' demelisiniz. Ne var ki, şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu tür övünmelerin hepsi kötüdür. Bu nedenle, yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, günah işlemiş olur" (Yakup 4:13-17).

Tanrı'daki imanımız, olması gerektiği kadar güçlü olduğunda, her zaman Tanrı'yı düşünerek hareket eden kimseler olmaya başlayacağız. Geleceğimiz için plan yaparken bile, gerçekleşecek şeylerde Tanrı'nın son söz (tek yetki) olduğunu unutmayacağız.

Yarın veya gelecek ay veya iki yıl sonra ne yapmayı planlıyorsunuz? Bir çok insan, kendi geleceklerini kontrol edebilirmiş gibi, bu türden planlar yapmaktadır. Hristiyanlar bunu daha iyi bilirler. Bizler, bu dünyada sadece birkaç yıllık

süre için mevcuduz ve geleceği şekillendirecek güce sahip değiliz.

Mezmurlar 31:15 ayetinde imanlı kişi “Tanrım, tüm hayatım senin elinde” diye seslenmektedir. Gerçekleşecek şeyleri Tanrı’nın kontrol ettiğini bilmekteyiz. Planlarımızı yapmaktayız fakat Tanrı’nın son söz olduğunu da hatırlarız. Belki kabul edecek, ilgili şehre gidecek, bir yıl kalacak ve bir miktar para kazanacağız. Belki de Tanrı’nın başka planları vardır. Gelecek için olan planlarımızı abartırsak, bu durumda gururlu veya kibirli oluruz. Fakat eğer planlarımızı yapar ve Tanrı’nın bu planlar üzerinde nihai onaya sahip olduğunu herkesin bilmesini sağlarsak, Tanrı’da güçlü bir imana sahip olduğumuzu gösteririz.

— Bizler gelecek için plan yaparken, Tanrı’nın son sözü söyleyeceğini unutmamalıyız.

— Tanrı her şeyi ve geleceği kontrol eder.

— Tanrı’nın son sözü söyleyeceğini bilerek plan yaptığımızda, etrafımızdakilere güçlü bir iman göstermiş olacağız.

Bölüm Özeti – 5

Tanrı'ya güven duyarak dua etmeliyiz. Dualarımıza yanıt vereceğini bilerek dua etmeliyiz. Bize vermeyi istediği (özverili armağan gibi!) şeyler için, bencil olmayan bir şekilde dua etmeliyiz. Mesih İsa'nın günahlarımız için ölmüş olması ve Tanrı'nın bizleri duyacağı vaadine dayalı olarak, tüm dualarımıza Tanrı'nın cevap vereceğini biliyoruz.

Bazen Tanrı bir cevap için beklememizi ister ve bu süre içinde bizler kötü zamanlar geçirebiliriz. Fakat Tanrı'nın, imanımızı güçlendirmek için kötü zamanları kullandığını daima hatırlamalıyız. Bu şekilde kendisine güvenmemiz için Tanrı bizi teşvik ettiğinde; gelecekteki her şeyde O'na dayalı olmak için daha hazır hale gelmekteyiz.

Herhangi bir zorluk yaşamıyor olsak bile, böyle bir iman, gelecek konusunda nasıl düşünmemiz gerektiğini ortaya çıkacaktır. Kendi planlarımızı yapabiliriz fakat Tanrı'nın bu

planlar üzerinde nihai onay veren kişi olduğunu her zaman hatırlayacağız. Bu durumda herhangi birşey için şikayette bulunmamaktayız. İmanımız, yaşamlarımızdaki her şey için Tanrı'ya güvenecek kadar güçlüdür.

Multi-Language
Productions

Bringing the Word to the World

A Living Faith - Turkish
Bible Teachings Series
MLP Catalog Number: 385402